

[Jørgen Jørgensen.]

sagt Ting om det ærede Medlems Stilling i Forbindelse med Afslutningen af denne Handelstraktat, som jeg synes ikke er rimelige, og i mange Tilfælde har den Maade, det ærede Medlem er behandlet paa i Forbindelse med den Handelsaftale, der blev sluttet i Fjor, ikke været anstændig. Det er meget muligt, det ærede Medlem skulde have ladet en anden skrive under i Fjor, men det kan ikke forandre selve det Grundlag, den byggede paa. En Del af den Kritik, der kom frem i Fjor, byggede maaske paa andre Ting, paa Udtalelser af det ærede Medlem i Fjor Sommer, som maaske ikke i alle Tilfælde var saa vel overvejede i Forholdet over for Landbruget, som det havde været fornuftigt, men jeg mener, det bør siges, at meget af den Kritik, ikke mindst i Landbrugskredse, som har været vendt imod Handelsaftalen i Fjor og i særlig Grad vendt mod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, var ikke særlig begrundet. Den Aftale, som da blev afsluttet, kunde paa det Tidspunkt formentlig ikke have været væsentlig anderledes, økonomisk set, og kunde dengang ikke blive væsentlig bedre for Landbruget, end den blev.

Naar vi nu gennemfører de Forslag, som bliver Resultatet, hvis de Ændringer vedtages, der er foreslaaet af Flertallet, saa er der skabt et Grundlag for Landbrugets Økonomi, som jeg synes er forsvarligt baade over for Landbruget og over for den øvrige Befolkning, og jeg føler mig overbevist om, at Landbruget vil sætte alle sine Kræfter ind paa at yde sit bedste Bidrag til den Genopbygning, økonomisk og produktionsmæssigt, som Landet har Brug for, og som det er Tidens Krav til hver af os at yde al sin Støtte. Disse Forslag er ikke Udtryk for, at man giver Landbruget en begunstiget Stilling i Sammenligning med andre. Det er et Forsøg paa at give Landbruget nogenlunde de samme Vilkaar, som andre Produktionsgrene inden for vort Erhvervsliv har at arbejde under i Øjeblikket, og de er Udtryk for en Vilje til at styrke og støtte Erhvervsmulighederne her i Landet, hvor de findes, til Gavn for hele Befolkningen.

Landets økonomiske Trivsel er afhængig af, at Erhvervslivet paa alle Omraader ansføres til størst mulig Initiativ og Foretagsomhed. Det maa altid være en Hovedopgave at sikre, at Befolkningen har Tillid til Landets økonomiske Muligheder. Ingen bør lukke Øjnene for de økonomiske Vanskeligheder, vi staar i efter Aarene, der er gaaet, men jeg mener alligevel afgjort, at

vi har Ret til at sige, at vi har Magten over den økonomiske Udvikling i Landet, saa vi med Tryghed kan se Fremtiden i Møde.

Men Millionerne ruller let i disse Aar. Vi har vænnet os til at regne med de store Tal. Der maa vi nødvendigvis vaage over, at Millionerne ikke ruller for let. En Dag vil Indtægterne gaa ned for alle private og for det offentlige, og da vil det være klogt, om vi har indrettet os paa, at vi kan klare os med mindre Beløb end dem, der nu ruller fra Dag til Dag.

Den økonomiske Politik, som er ført, og som vi alle har et Medansvar for, har nødvendiggjort, at der ogsaa nu ved disse Foranstaltninger udskrives nye Skatter. Jeg deler det Synspunkt, at der maa skaffes Dækning for de Udgiftslove, som vi gennemfører, at vi maa overalt søge at fastholde en sund Økonomi i vore Statsfinanser, og derfor vil jeg anbefale, baade at vi gennemfører denne Ordning for Landbruget, som jeg anser for at være god Økonomi, fordi den underbygger Produktionen inden for et vigtigt Erhvervsomraade i Landet, og at vi tillige tager velvilligt paa Forslaget om at skaffe de Penge, der er nødvendige til Dækning, paa et Grundlag, der hverken svækker Erhvervslivet eller Produktionen eller rammer den almindelige Befolkning i Landet.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale de Ændringer, som Flertallet har foreslaaet til de foreliggende Lovforslag.

Stærmose: Jeg skal saa kort, som det er mig muligt, motivere min Gruppes Stilling til de stillede Ændringsforslag.

Naar vi har arbejdet med denne Sag i vor Gruppe, har det været ganske klart for os, at det var en Ordning, der skulde træffes, som virkelig kunde imødegaa de Problemer, der melder sig for vor Landbrugsproduktion inden for det Aar, som Ordningen omfatter, Aaret fra 1. Oktober i Aar til 1. Oktober 1947. Vi understreger, at der inden for denne begrænsede Tidsperiode er et Problem, som er vigtigere end alle andre. Det er dette at imødegaa den Tendens til Produktionsnedgang, som har vist sig, at faa vendt denne Nedgangstendens til en Opgangstendens, saa Produktionen kan holdes paa de Tal, som man fra Landbrugsministeriets Side regner med. Naar Problemet er at standse en Nedgangstendens, saa er det, som jeg ogsaa gav Udtryk for ved Lovforslagets første Behandling, vor Overbevisning, at de Priser paa 5 og 3 Kr., der var fremme i den højtærede Ministers Forslag, ramte rigtigt.